

פוזיטל מט' י"ב

מישיבת ועדת העבודה

סיון ד', ו' באדר ב' תשי"א - 14.3.51

בוכנו חברי הועדה:

- ס. גונא
- נ. הרטז
- ז. סברסקי
- י. רנב
- א. לנקין
- א. אלמליח
- א. גולדראט
- ר. שרי - היו"ר

סניפים:

סניף בר-ניב - יועץ משפטי של מסד העבודה
סניף קיסרון - יועץ משפטי

סדר היום:

חוק שעות העבודה והמנוחה, תשי"א - 1950
(המשד).

היו"ר ר. שרי:

אנו פותחים את הישיבה.

למען הסדר, אחרון על החוק ועל ההסתייגות

למען הסדר, אחרון על החוק ועל ההסתייגות
לחוק העבודה.

החלט להוסיף לפרק הדן בהגדרות את
ההגדרה: "מפקח עבודה איזורי פירושו - מי שנתמנה ע"י שר העבודה
להיות מפקח עבודה זו". כמו כן, הוחלט למחוק את ההגדרה: "השר" פירושו
שר העבודה והביטוח העממי".

בסעיף 2 (א) יש הסתייגות לחברי הכנסת
אונא וגלוסקא המציעים שביום א' ו-ב' יעבדו 8 1/2 שעות ביום, ביום
ג' - 8 שעות, ביום ד' - 5 שעות, ביום ה' - 8 שעות, ביום ו' - 7 שעות
ובסך הכל יעבדו 45 שעות בשבוע.

בסעיף 3 ישהסתייגות לחבר הכנסת
בנטוב, המציע לקבוע כי "שבוע עבודה לא יעלה על 46 שעות".

הוחלט לנסח את סעיף 4 (א) (5): "לעובדים
בשירות המדינה או בשירות רשות מקומית, לכולם או לחלק מהם, בעבודה
סאינה מעשית, בשירותים חיוניים לצורך אסר יפודו בתקנות, ובלבד
סיום עבודה לא יעלה על 10 שעות עבודה, ושבוע עבודה לא יעלה בסמוצע
לתקופה שתיקבע בתקנות, על 47 שעות עבודה". כמו כן, הוחלט למחוק את
סעיף 4 (ב).

החלטנו להוסיף לסעיף 5 סעיף קטן ב'
האומר: "יקבע בהסכם קולקטיבי לאחד הימים בשבוע יום עבודה של לא
יותר מ-5 שעות ולשני ימים בשבוע יום עבודה של לא יותר מ-9 שעות,
ושר העבודה אישר זאת, דינו של יום עבודה כאסור כדין יום עבודה
לפי סעיף 2".

בסעיף 7(ב) ישנה הסתייגות לחברי הכנסת אונא וגיל המציעים כי „המנוחה השבועית תכלול - לגבי מי שאינו יהודי את יום השבת או יום המנוחה הקבוע הנהוג לפי דתו או עדתו”.

בסעיף 8 מציע חבר הכנסת אונא להוסיף את ענין מנוחת החגים. על כך העיר היועץ המשפטי, כי ענין החגים ימצא את מקומו בחוק החופשה השנתית.

ד. אונא:
דובר על כך שיביאו בפנינו את חוק החופשה השנתית ולפיו אוכל לקבוע אם להכניס את הסתייגותי לחוק זה, או לא.

סר בר-ניב:
חוק החופשות יובא לכנסת לקריאה ראשונה כבראשונה בסגור הבא. החוק כפי שיוגא אינו כולל את האורזאות שעליהן מדבר חבר הכנסת אונא. בחוק החופשה השנתית נאסר כי במנין ימי החופשה השנתית לא יובאו בחשבון ימי החג. לדעתי, אפשר לשנות את החוק, במקום לקרוא לו בשם "חוק החופשה השנתית", לקרוא לו בשם: "חוק החופשות", ואז אפשר להוסיף סעיף קובע, כי נוסף לימי החופשה השנתית רשאי העובד להעדר מעבודתו גם בימי החגים, ונקבע אותם בדיוק. ההבדל בין הזכות הזאת לבין החופשה השנתית הוא בשאלת הסכר. איני חושב ששלב זה רוצים בדרך חקיקתית להטיל תשלום שכר לעובדים יומיים בעד ימי החג.

י. כנב:
ברצוני להגן על הצעתו של סר אונא לא מהסקפה דתית גרידא, כי אם מהסקפה של ההישגים הסוציאליים של הפועלים. היות וברצונו של משרד העבודה לסדר קרן לחופשה שנתית, היה יותר הגיוני לקטור את החופשה השנתית עם חופשת החגים, אם הדבר הזה ניתן להגשמה, טוב, אם לא, אני מציע להכניס סעיף מתאים בחוק הנידון.

נ. הרפז:
האם התעכבתם על נקודה זו בוועדה המיעצת לעניני עבודה שליד משרד העבודה?

סר בר-ניב:
בוועדה המיעצת לחוקי עבודה שליד משרד העבודה השתתפו נציגי "הפועל הסורחי", ההסתדרות והתאחדות בעלי מלאכה, אולם שאלה זו לא התעוררה, כיון שהועדה יצאה מתוך הנחה שחוק זה דן על המנוחה מבחינת הצורך הפיזי - המנוחה היומית והשבועית - ואינו מתכוון לדון במנוחה פריודית. אשר להצעת סר כנב, ברור שלו היינו רוצים ללכת בדרך הארצות שכבר הציעו לכך שמחייבים תשלום שכר עבור ימי חגים שהושבת גם לפועל היומי, היה הפתרון לשאלה הנידונה בחוק החופשה השנתית, אולם גם אם לא נרחיק לכת ולא נחליט לחייב תשלום שכר עבור ימי החגים והשבת גם לפועל היומי, כאשר מדובר על חופשת חגים, הכוונה היא לתת לעובד זכות לחופשה זאת גם מבחינת חוקי העבודה, ונראה לי שהמקום לקביעת זכות זו הוא בחוק החופשה השנתית.

היו"ר ד. טרי:
מכיון שאין זה שיר מזמור לעתיד לבוא, כי אם בשבוע הבא יובא לדיון חוק החופשה השנתית, אני מציע לוועדה להחליט, כי בעקבות הדיון על מקומה של חופשת החג בחוק מעות העבודה והמנוחה, מסכסת הועדה פה-אחד למצוא ביטוי לשאלת מנוחת החגים בחוק החופשות.

הוחלט כי שאלת החגים תמצא את מקומה בחוק החופשות.

הסתייגות: ס. אונא.

הינ'ר ר. ג. טרי:
בסעיף 10 יש הסתייגות לטרז אונג
המציע להוסיף בסעיף קטן (3) את המלים:
"אין לעבוד יותר מאשר ארבע שעות נוספות ליום, חמשים שעה לחדש, ומאה
לשנה".

לגבי סעיף 11, הוסכם שההיתרים לגבי
שעות נוספות הם סטורטליס וסטורטיס. לגבי היתרים בשעות הסנוחה,
אנו מוכנים להסתפק בפולטולה כוללת אשר תחפוף על הצרכים החיוניים
וההכרחיים.

ס. אונג:
אני מציע לגבי היתרים בשעות הסנוחה
לקבוע נוסח כדלקמן: "הטר רטאי להתיר
העבדת עובד בשעות הסנוחה השבועית או בחלק מהן בעבודה שהפסקתה לכל
הסנוחה השבועית איכסלקסמנה, עלולה לפגוע פגיעה רבה במסחון, בכלכלה
או בטרותים החיוניים של המדינה והצבור".

טר בר-ניב:
בחוק נאמר "הפסקתה לכל הסנוחה השבועית".
יש לי ספק אם התוצאה של הצעת טר אונג
היא בהתאם לכוננתו.

דבר שני: המוטג "טרותים חיוניים" הוא
מגביל מאוד. יתכן שהיה רצוי יותר להשתמש במוטג "צרכים חיוניים".

דבר שלישי: נאמר: "טרותים חיוניים של
המדינה והצבור". ברור שהכוונה היא, של המדינה או הצבור.

הינ'ר ר. טרי:
מבחינה עקרונית, יש לי הרוטם שכל חברי
הועדה מאוחדים בדצון לקבל את הנוסחה
שהציע טר אונג.

טר בר-ניב:
אם זוהי החלטת הועדה, אבקט בכל זאת
לתת לנו אפשרות לבדוק זאת מחדש, אם
אין נוסחה זו עלולה לגרום לטיבוכים מבחינה טשפטית.

הועדה החליטה לנסח את סעיף 11(ב):
"רטאי הטר לעבדת עובד בשעות הסנוחה השבועית או בחלק מהן
בעבודה שהפסקתה לכל הסנוחה השבועית או חלק ממנה עלולה לפגוע פגיעה
רבה במסחון, בכלכלה, או בצרכים ההכרחיים של המדינה או הצבור".

הינ'ר ר. טרי:
אחרי סעיף זה יבוא סעיף 12 אשר ידון
על היתר עבודה בשעות הסנוחה השבועית, וסעיף קטן (ג) של סעיף 12
ידון על ועדת-הטרים.

סעיף 11(ג) (מעתה סעיף 12) אומר:
"הטר רטאי להתיר העבדת עובד...". ישנה הצעה לנסח את הסעיף כדלקמן:
"היתר לעבדת עובד בסנוחה השבועית לא ינתן אלא על פי החלטת ועדת
טרים שתהיה מורכבת טרמט המסילה, טר הדתות וטר העבודה".

טר בר-ניב:
כל זמן שסעיף 11(ג) דיבר על טקרים
קונקרטיים - תחבורה, עבודה הקסורה
בטיפול געלי חיים וכו' - הדברים היו אוביקטיביים, ולא התעוררה
כל שאלה מי קובע אם זו תחבורה, או לא. התיעצות ועדת הטרים, שעליה
סדובר בסעיף קטן ב', מכוונת להתיעצות אם לתת היתר, או לא; אולם,
אין התיעצות על כך אם הצורך הוא חיוני.

א. גולדרט:

השאלה שאתם דנים עליה חורגת מסטגרת הועדה ומסטגרת הכנסת. שאלת השבת היא ענין נצחי לעם ישראל והגישה אליה צריכה להיות אחת. לא ארהיב עוז ואומר רק כי אנו דנים בגורמים המהויים סכנה למדינה. אצלי אין כל ספק שאם חס ושלום לא נבנו את השבת, המדינה לא תתקיים. אנו צריכים לסנוע כל מה שאפשר לסנוע. אמנם הרגשתי בסתירה זו גם בכנסת, והגברת גולדה סאירסון התבטאה וביצט, ואמרה: בחוק זה אני באה למנוע חילול-שבת. היא לא מבחינה בדבר גדול אחד - היא הופכת להיות הפוסק האחרון בענין השבת. ענין שמירת השבת אינו צריך להיות בידי שר העבודה. בלחמת השחרור לא יטע דבר גדול כקטן מבלי לשאול את דעת הרבנות הראשית, וגם לא היה מקרה אחד שהרבנות הראשה אי הגנה בעניני מסחרן. לא קרה מקרה שהפיקוד הצבאי התאונן על כך שהרבנות הראשית סציתה מסבוליים. ענין שמירת השבת אינו נתון לסמכות איזה שר שהוא, הוא נתון רק בידי סמכות שר התורה - הרב הראשי. לכן, אני מציע כי בסעיף דין ההתיר עבודה בסמוחה השבועית תהיה פיסקה האוטררת, כי היתר עבודה זה יינתן על-ידי ועדת שרים באישור הרבנות הראשית.

ב. הרבנות:

ההצעה המקודמת של הממשלה קבעה כי השר ראשי להתיר העבדת עובדי בשעות המנוחה השבת לאחר שהובעה דרישה מצד החוגים הדתיים שהרבנות הראשית תהיה הפוסקת בענין זה, תיקנה הממשלה את הסעיף וקבעה, כי תינתן עבודה במנוחה השבועית לא ינתן אלא על-פי החלטת ועדת-שרים שיהיה מורכבת מהמש הממשלה, שר הדתות ושר העבודה.

א. גולדרט:

אני מבקש שהיושב-ראש להרשות לנו להביא את החלטתנו הסופית בענין זה ביום ב' הבא לעת-עתה אני רוצים לי הטתיגות, אם אחזור מעמדת, אני רוצה שהטתיגות זו תופיע בלוח-ההטתיגות.

ג. הרפז:

איני סומך על שרד הרבנות גם בקשר לסמירה השבת, כי יש לי יסודות עמוקים מאוד לכך. אני מתנגד גם להצעה המתוקנת של הממשלה. ברור שחוק זה מחזק את השבת, אין בו כל כוונה לפגוע בשבת, כי אם רק בצרכים ההכרחיים ביותר. אני מתנגד לכך שקביעת היתר לעבודה בשעות המנוחה צריכה להינתן על-פי החלטת ועדת-שרים. אני מבקש לרשות לי הטתיגות, וביום ב' אמסור את עמדותי הסופית ביחס לענין זה.

א. אלמליח:

מר גולדרט הביא ראיה מתקופת סלחמת השחרור אז לא היתה ממשלה, ולכן התייעצו בגורמים שונים. כיום קיימת ממשלה, והיא איננה מסטלה תיאוקרטית. לכן, אין כל צורך להכניס לענין זה את הרבנות הראשית. הרבנות הראשית איננה חפשיית בדעותיה. קיימת התחרות בין הרבנים השונים מי יהיה יותר קבאי מהשני, ולכן אני מציע לא להכניס את הרבנים לענין זה, שהיא ענין חילוני. אני מתנגד לוועדת-שרים, כיון שזוהי ממשלה. אני מתנגד להכנסת גוף מחוץ לממשלה וממשלה המסבדת את עצמה לא תוכל לקבל הצעה כזאת. בסלכום: אני מתנגד לכך שהתרת עובדי במנוחה השבועית צריכה להיעשות באישור הרבנות הראשית; איני מתנגד לכך שהיתר זה יינתן על-פי החלטת ועדת-שרים.

היור' ר. שרלי:

אני מתנגד להצעת הממשלה, לקבוע שהיתר עובדי במנוחה השבועית ינתן על-פי החלטת ועדת-שרים בימי סלחמת השחרור היה כדאי למחראים להתייעץ עם גורמים שונים, התייעצו גם עם הרבנות הראשית והתנהגו לפי סיכום ההתייעצות. אולם, לא קיבלו כל היתרים. אני חושב כי בפעולתה של המדינה והממשלה ישנם מעשים שאינם נעשים על-דעת יחיד, גם כאשר היחיד הזה בחשבון הכללי מוסמן למעשה. אני יכול להביח ששר העצבות ישקול עם מי הוא צריך להתייעץ בענין זה ויטעא את הדרך הנכונה, ביחוד כאשר הענין נובע להיתר כללי. אני מניח שבענין היתר עבודה במנוחה השבועית תהיה התייעצות גם עם הרבנות, אבל איננו יכח לקבוע שלא ינתנו כל היתרים כאלה מבלי אישור הרבנות. אני רוצה סלמיטתו

תהיה זכות רבית הזכות הפרעה לעבודתה הכוללת המקיף כל המסלה
ומל המדינות.

אשר לרכנות הרטובות, אני חוכה לדיון
על חוק המועצות הדתיות, וזה מעשה את המסבון עם מניי המוגים הדתיים.
אתם הורטית את מדינות הרטובות כמיינסטיסוציה כלל ישרטלית ע"כ שאתם
הוטכית את הרטבות, להגדיל, לטה שהימה הכסורה געולה הנוארית. אתם
הוטכית את הטה לגסק מוליטית. הוטכית את הרטבות למכסיר גידי מוליטית-
קניט. מני רוצה מודח מייך המוגים הדתיים הולכית ומקילית מנועה
מנטי-קלריקלית בלמוב היחודי, דבר שלט היה, דבר שלט אריך היה להיות.
אני מסבן על יד המעודה, מני וכן להסתפק מנוסח הקובע מני אשר רטוב
להחיר העדות עודד גיעות המנוחה המנועה, ומני מניט מרטה מני בכל
מקרה יהיה צורך בכך, למצא אשר את הדרך להתייעץ עם הגורמית הנונית.

א. לנקיט:

מני מנין את המנועות המרינוטיטיות
של מבר המנוט גולדרטס בענין הילול
מבת, מולט מראוני לומר לו: לפי דיני המורה, רק מיקוח מני מוחה
מבת. את יד הדמות ימסוך להמחף במיסוך היחירי עבודה רביט אתם לגברי
לא מיקוח מני, כי את המריטית וחירוביט לאיבור, הרי מזה אתם מיתפית
מותר מבר עבירה.

אני רוצה לומר עוד דבר: מני ומקריט
למיגרי מניט מנונה הטסק והמנוט, ויתכן עממטלה המנה לא יהיה מבר
מל דמות מני מנוט מנין כל צורך מבר דמות במדינת ישראל. את מניט
לענין זה את יד הדמות, יתכן כי עד שהחוק הזה יתקבל מניט
מיגריט מולט סמלית לא יהיה קייט בכלל מל דמות. זהו/מקריט המעטיט
מעט כל גימתי המופוזיטיונית למטלה ולמרת המעודה, מני מוכן למת
למד המנונה על גיאוע החוק הזה ממכויט לעשות יוצאית מן הכלל רביט,
מני ימרו את המקריט המעטיט המנייבית יוצאית מהכלל, כי מלה הם
מנמי המיט המנויט מלנו. העמדה המנובת ביותר למני המוגים הדתיים
מסקרה זה היט, להגיר מל דבריטם, להמנוגד מתוך המרתם, אך לא לדרוש
מיתוף במיסוך הטה מריט.

היו"ר ר. ג. מרני:

ברצוני להפנות את הענות לבכט, כי
ההיתר לעבוד ביטוי המנוחה מינו חובה.

ט. מונט:

מיני מקבל את גיטתו של מר לנקיט לענין
זה. אני חוטב מכולנו צריכית להיות
מעונייט בכך שהמנוקטיות וההמנוקטיות הידועה במחייט מלה מופחת, עד
מטה מאסר. את נאיגי החזית הדתית הטכיתו שהיתרית מלה ינתנו על פי
החלטת ועדת מריט, המנונה היתה להכניט גורט אשר מצד מבר יכטיח
התיעצות מנויטת במטלה מלה ומצד מני, יוכל לקחת את העוקף מדיבורית
רביט בענין זה. את ברצוני שהדבריט המלה לא ישמטו נוטא להמנוקטיות,
אני צריך להיות מעוניין במיינסטיסוציה זו אשר תכריע בענייט ואשר בה
ייטב גם נאיג הנאמן על האיבור הזה. ע"כ אני מונה מוללה מבר כל
המענות אשר יכולות להיות בענין זה.

אני מוסך בהצעה הקובעת כי היתרית
לעבודה ביטוי המנוחה היבוועית ינתנו על פי החלטת ועדת מריט דוקא
מאותם המעטיט שהמנה היו"ר, ואני מבקט לקבל את הצעת המטלה. אני
חוטב כי ע"י קבלת הצעה זו, נעשה רבות על מנת למנוע כל מיני
המפרזיות והמרגטיות מתוך האיבור, ומנין כל צורך בהן.

היו"ר ר. ג. מרני:

אני מאיע לדמות את ההצעה בענין
ליטיבתנו אשר תתקייט גיטו שליטית.

ברצוני להזכיר כי מעיף 12(א) נוסק,
כיין שהוא מנוטה ע"י מעיף 11(ב)2.

החלטנו להוסיף לפעיק 13 פעיק קטן
הקובע שהיתר יינתן לא יינתן לתקופה העולה על שנתיים.

ג. כנב:

אני מציע תוספת לפעיק 13:
(ג) מספר השעות הנוספות לא יכול לעבור על גבול גיוס ולא יותר מ-30 שבוע ו-200 בשנה.
(ד) ההיתר לסעות נוספות ינתן לתקופה של עד שנה אחת, וההרשאה בידי שר האוצר לחדש את ההיתר אחרי ביקורת בשר בריאות.
אין כל ספק שהמגמה היא לצמצם, עד כמה שאפשר, את מספר שעות העבודה הנוספות.
לכן נאמר כי "בהיתר העבודה נוספות יקבע השר את תחום השעות הנוספות הסותרות", אולם אין כל אפשרות לקבוע מראש את הצורך בשעות נוספות בכל המקרים.

הנו"ר ה-11:

אני רוצה את ההסתייגות של שר כנב לפעיק 13 כמו כן, אני רוצה הסתייגות לשר גולדראט בפעיק 11(א)(1) להוסיף אחרי המלים: "לדעת השר", את המלים: "ובהסכמת שר המשכון", ולסחוק את המלים: "או לדעת שר המשכון".

החלטנו להוסיף לפעיק 15(א) את הפסקה האומרת: "שכר עבודה רגיל כולל את כל התוספות והענקות, בין יומיות ובין אחרות, המשתלפות לעובד ע"י סעיפיו בעד עבודתו".
כמו כן, החלטנו להוסיף פעיק קטן ב' הקובע, כי השר רשאי להתקין תקנות ולקבוע הוראות סלימות בדבר חיסוב גטול השעות הנוספות.

עלינו להצביע בישיבה זו בקשר לפעיק 16.
ביחס לתשלום עבור עבודה בשעות המנוחה השבועית ישנן כמה הצעות: ישנה הצעה, כפי שסובאת בחוק, הקובעת שבעד כל שעת עבודה בשעות המנוחה השבועית ישולם תשלום של שעה וחצי. ישנה הצעת שר גולדראט הקובעת, שלא ישולם שום שכר נוסף בעד עבודה בשעות המנוחה השבועית, מתוך הנחה שגם הפועל יקבל בעד עבודה בשעות המנוחה אותו שכר שהוא מקבל בעד עבודה רגילה, לא יהיה מעוניין לעבוד בשעות המנוחה השבועית. ישנה הצעה שלישית הקובעת, כי בעד שעת עבודה בשעות המנוחה השבועית ישולם תשלום של שתיים עבודה. בדרתי את העניין הזה בחומר של סדר העבודה וראיתי כי בעניין זה ישנם 3 סוגים של מפעלים. ישנו אחרון סוגיים של מפעלים המסלמים בעד עבודה בשעות המנוחה השבועית 150% מהתשלום הרגיל; חלק מהמפעלים מסלם עבור עבודה בשעות המנוחה השבועית 150% מהתשלום הרגיל, וחלק - 200%. אני מציע לאשר את הפעיק כפי שהוא מוצע ע"י הממשלה, ולקבוע כי עבור עבודה בשעות המנוחה השבועית ישולם תשלום של 150% מהתשלום הרגיל.

ד. אונא:

העמדה יסיכמנו היתה, שאנו מתנגדים בפרינציפ לתשלום נוסף עבור עבודה בשעות המנוחה השבועית, פרט למקרים מיוחדים שעל השר להתיר. אם הצעתנו זו לא תתקבל, אנו מצטרפים להצעה הקובעת תשלום של 200% עבור עבודה בשעות המנוחה השבועית.

פעיק 16 אוטר

הסתייגויות:

ד. כנב, מציע לקבוע תשלום של לא פחות מ-200%.

א. גולדראט, ד. אונא: מתנגדים

לתשלום נוסף עבור עבודה בשעות המנוחה. ש. ההסתייגות תיפול, מציעים לקבוע תשלום של לא פחות מ-200%.

הוחלט לחוק בסעיף 20 את המספר 18.

בנו"ר ר. ג. גרין:

הסתמיות: נ. הרפז, מציע להסמיר את המספר.

בסעיף 27 יג. הסתמיות לטר בנוב,

המציע להעביר את סעיף 27 (ג) לסעיף 11.

טר גולדראט מבקש לתת לו אפשרות לסיקול

בקר להסתמיות לסעיף 27 (5).

טר אונא מבקש לחוק את סעיף 27 (2).

החלטנו להוסיף לסעיף 30 אחרי המספר 4 את

המספר 8.

טר אונא מציע בסעיף 30 לכתוב במקום

המליטה, אירגון העובדים המיצג את המספר הגדול ביותר של העובדים בשדינה", את המלים: "האיגוד המקצועי".

בנוגע לסעיף 28, אנו צריכים להחליט

בקטר לשאלת הקואופרטיבים. השאלה היא, מה היא תחולת החוק לגבי חברי הקואופרטיבים. שמענו מהיועץ המספטי כי ענין זה ימצא את פתרונו בחוק האגודות הסיתופיות. מר אידוב כהן ביקש לרשום לו הסתמיות בענין זה. בתשובה להסתמיות במליאת הכנסת אמסור, כי לאור הודעה שקיבלנו ממסדר העבודה ששאלת חברי הקואופרטיבים תמצא את פתרונה בחוק סיוחד, החלטנו לא להכניס אתהענין הזה בחוק הנידון.

שאלת ההסדרים הפנסמיים בקואופרטיבים,

טר בר-ניב:

מקומה בחוק האגודות הסיתופיות. הכוונה

היא בעיקר לאגודות יצרניות ואגודות לטרותים. לגבי סוגים סיוחדים של אגודות סיתופיות תהיה אפשרות להתקין בתקנות הרואות סיוחדות בקטר לשעות העבודה.

בקטר לתחילת חוק של החוק הנידון,

אני מבקש מהועדה לקבוע תקופה ארוכה מסלושה חדשים. אני מציע לקבוע תקופה של 6 חדשים.
